

[Bomholt.]

alle vore Hovedveje — der kan jo ogsaa være betydelig Erhvervstrafik fra Landsby til Landsby, Postbude, Murere, Tømrere, Husmødre, der skal paa Indkøb i Stationsbyen, Børn, der skal til Skole —, men saa vidtgaende Foranstaltninger er der ikke Tale om her. Her er kun Tale om de Vejforandringer, som Trafiksituationen, den, som jeg begyndte med at tale om, har gjort nødvendige, og jeg tør sige nationalt nødvendige.

Kjær: Det foreliggende Lovforslag har to Formaal: at forøge Færdssikkerheden og at formindske Arbejdsløsheden. Det skal ske derved, at man giver Justitsministeren Bemyndigelse til at paabyde Kommunerne at anlægge Cykle- og Gangstier efter nærmere, formentlig af samme Minister fastsatte Regler. Pengene til Foretagendet stilles til Raadighed dels af Socialministeren gennem den saakaldte 30 Mill. Kr.s Lov, dels gennem Motorskatten og dels af Kommunerne selv. Kan man tro Bemærkningerne, skal Kommunerne kunne slippe saa nogenlunde skadesløse fra Historien, bortset fra Købstadkommunerne, som skal afholde ca. 50 pCt. af Udgiften. Sognekommunerne skal kunne klare sig med ca. 10 pCt.

Som det hele er stillet op, og for øvrigt ogsaa som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremstillede det, er det egentlig ret let og ligetil. Jeg er imidlertid ikke sikker paa, at det er saa let, som det ser ud til. Det giver i alt Fald mig og det Parti, jeg tilhører, Anledning til adskillige Betænkeligheder. Jeg skal fremhæve de væsentligste af dem.

De opstillede Formaal er rigtige nok og gode nok. Det vilde være godt, for at tage Færdssikkerheden først, om man kunde nedsætte Færdelsulykkernes og -uheldenes Antal. Men Spørgsmaalet er, om en saadan almindelig Nedsættelse af disse Ulykkers Antal er mulig. Jeg er ikke helt sikker paa det. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Bomholt ogsaa var inde paa, at Livet er farligt, og det er ogsaa rigtigt, at adskillige af de ærede Medborgere, der færdes paa vore Landeveje, ikke mindst den Del af dem, der færdes der i Biler, vil leve Livet farligt, og saa længe det er Tilfældet, tror jeg ikke paa, at man kan naa til en væsentlig Nedsættelse af Færdelsulykkernes Antal.

Spørgsmaalet er saa det, om man gennem Foranstaltninger som de her foreslaede kan naa noget. I Overvejelserne

deraf mener jeg, at man i det store og hele kan se bort fra Bykommunerne og for øvrigt de bymæssige Bebyggelser i de fleste Stationsbyer o. s. v. Man har paa disse Steder i al Almindelighed Gangstier, og til Cyklestier bliver der sædvanligvis ikke Plads. Tilbage er der saa Landkommunerne og Amtskommunerne med deres Landeveje. Der kan Anlæg foretages; men jeg maa indrømme, at jeg stiller mig en Smule tvivlende over for den virkelige Nytteværdi deraf.

Jeg har ikke noget Bevis derfor, men jeg mener at have erfaret, at det ikke i særlig Grad er i den lige fremadgaaende eller lige modgaaende Trafik, at Ulykkerne hænder; de fleste Ulykker hænder sikkert nok ved Krydsning af Færdselen, og Krydsninger undgaar man jo ikke, selv om man saa anlægges aldrig saa mange Cyklestier. At det vil blive behageligt for dem, der skal færdes paa Vejene, hvis disse Stier anlægges, er jeg klar over, men paa den anden Side maa man ogsaa, naar man ser hen til Længden af de Stier, der kan anlægges, og sammenligner den med f. Eks. Længden af vore Hovedveje alene, være klar over, at det bliver forholdsvis faa og paa forholdsvis faa Steder, at man kan faa Del i Behageligheden; man kan for øvrigt ogsaa ved at foretage denne Sammenligning faa en hel Del at vide om Nytteværdien af Anlæggene.

For øvrigt er der maaske Grund til at fremhæve, at der ogsaa i saadanne Anlæg kan ligge et Faremoment. Jeg tror, at de fleste, der færdes paa Landevejene, vil have lagt Mærke til, at paa de Steder, hvor man allerede har Cykle- og Gangstier, sætter Bilister, og for Resten ogsaa Cyklister, Farten meget betydeligt op, adskilligt over den tilladte Grænse, og Følgen bliver, at Ulykkerne og Uheldene saa nogenlunde stiger proportionalt dermed.

Jeg mener altsaa, at man maa sige, at selv om disse Anlæg er en Behagelighed, selv om de vil kunne gøre nogen Nytte, er de ingenlunde særlig nødvendige. Det er et Synspunkt, jeg gaar ud fra man ogsaa deler ude i Kommunerne. Havde man derude været af den Opfattelse, at det var nødvendigt at faa anlagt disse Stier, vilde man formentlig i højere Grad, end Tilfældet har været, have søgt at faa Bevillinger dertil. Det oplyses i Bemærkningerne til Lovforslaget, at der er søgt om Bevillinger paa 5,5 Mill. Kr. til Cyklestier, men samtidig er der søgt om betydeligt større Beløb til andre Arbejder, væsentlig Vejarbejder. Den højtærede Socialminister opgjorde det Beløb, hvorom der var ansøgt i sidste Foraar,